

КАНАДСЬКИЙ УРЯД ЗНЕВАЖИВ УКРАЇНСЬКИЙ ПРАПОР

Торонто. — Український Канадський Комітет зложив протест до міністра закордонних справ Канади Джона Кларка і просив внясення чому на концерті хору „Веснівка“ з Канади, в часі його виступу в Буенос Айресі, Аргентина, не було представника канадської амбасад.

У відповідь на листа КУК міністер Дж. Кларк вняснив, що представника амбасад не було тому, що організатори виставили на залі концерту на відомому місці поруч із канадським прапором український прапор „воєнних часів“ і що хор співав український національний гімн, поруч із канадським.

Ця відповідь міністра закордонних справ Канади була поміщена у торонтоському щоденнику „Глоб енд Мейл“ з 6-го листопада 1986 року.

У реакції на таке дивне поступовання представників консервативної партії, яку так підтримували українці громадяни, о. митрат Іван Татарин, парох української католицької церкви св. Дмитрія в Торонто, написав листа до Дж. Кларка, в якому саме підкреслює що підтримку українців консерватистам, що тепер мають у руках провід політичного життя Канади і дивну зміну їх у настанові до вірних їм українців. Він пригадує, що український прапор є завжди вивішуваний на всіх українських імпрезах, на яких бувають члени канадського Парламенту прем'єр-міністри, губернатори чи навіть члени

королівської родини. Він також звертає увагу, що український прапор повіває за десятих міських ратушів в день відзначення української державності — 22-го січня кожного року. І тому о. митрат І. Татарин записує міністра Дж. Кларка, чи його рішення було наслідком злої поради, чи він бажав, щоб українці вивішували поруч канадського прапору совєтський із серпом і молотом.

Він теж зважує, що в останньому часі множаться поважні докрити промахи у відношенні до української спільноти в Канаді теперішнього уряду Брасна Малруні і тому він вважає, що публічне виправдання уряду вже дав но повинно було повитися.

СВ. МИКОЛАЙ В НЬОАРКУ

Лівінгстон, Н. Дж. (О. Юрчук). Заходами Кружка Матерей в суботу, 6-го грудня ц.р., до Української Католицької Школи св. Івана Христителя в Ньюарку завітуть св. о. Миколай. Свято відбудеться в гімнастичній залі при 762 Сенфорд-авеню, в Ньюарку, Н. Дж. о год. 3-їй по полудні. В програмі: сценка „Для небесного гостя“ у виконанні учнів шостої класи.

Канцелярія св. о. Миколая буде відкрита в суботу рано від 8:30 - 9:30 і 11:30 - 12:30 і від 2-ї до 3-ї по полудні. Вступ — 1 дол. від дорослих і по 1 дол. від пакунка. Канцелярія прийматиме тільки один пакунок для кожної дитини.

„Нюзвік“ хвалить книжку Р. Конквеста

Філадельфія (О.Т.). — У відомому американському журналі „Нюзвік“ з 17-го листопада ц.р. появилася похвальна рецензія Джима Міллера п.н. „Жорстокий голод“ на книжку Роберта Конквеста „Живна смутка“.

Рецензент стверджує, що автор книжки, розглядаючи страхоту голодової облоги, зааранжованої Сталіном у 1933 році привів нас Україну до велетенського Бельзену.

Рік 1933 був кульмінаційною точкою голоду. „Одна четвертина хліборобського населення Совєтського Союзу лежала мертва, або, не зважаючи на достаточну кількість поживи, сконфіскованою урядом, умирала... У висліді цієї драконської конфіскати померло 14,5 мільйона людей. Це акт небувалого народоубивства, з яким у XX сторіччї міг ривалізувати мордами жидів у концтаборах тільки Гітлер“.

Вражає, що по стількох роках книжка Р. Конквеста — це перша вірерна історія цієї жахливої події. Рецензент каже, що Р. Конквест добачив початки голодової облоги в деякій нестачі збіжжя ще в 1928 році. Уряд замість достосувати ринок до положення в країні та стимулювати продук-

цію, живив брутальною силою зарядив масову конфіскацію збіжжя. У відповідь на цей безприкладний грабунок хлібороби відмовилися заєвати лани. Подєкуди спалахнули повстання.

За наказом Сталіна депортовано мільйони хліборобів до концтаборів, де згодом багато з них померло. В 1932 році уряд наложив неймовірно високу квоту злаци зерна, що її село ні могло виконати і тоді сконфісковано все збіжжя. „Коли сніг стопився — пише наочний свідок — почався справжній голод. Люди ловили мишей, шурів, горбиці, мурашок, червяків... Були випадки канібалізму... Поїзди наладовані мерзями гнали порожніми полями“.

На одній залізничній станції десятикі сиріт шукали поживи. Загнали їх силою до вагону й оставили під вартою. „Там було коло 75 дітей. Дали їм підметку кавового зерна та тришки хліба. Вони всі незабаром померли. Поховали їх у ямах на полі“.

З хвилиною, коли читач кінчає цю високої класи історичну працю Р. Конквеста, знову звучить відомий російський вислів, що постав у тих жахливих часах: „Москва слезам не вірить!“ — кінчає рецензент.

НТША розпочало працю у новій каденції

Нью Йорк. — В суботу, 15-го листопада ц.р., відбулося тут перше засідання Президії і повної Управи, вибраних на Загальних зборах Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці 25-го жовтня ц.р. Проводив переобраний на голову д-р Ярослав Падох, у заступстві хворої секретарки д-р Анни Процик, протоколював проф. Василь Калинович. Приявних було 23 особи.

Д-р Я. Падох ствердив, що у часі від Загальних зборів, на яких він мусів відчитати довгий список

померлих дійсних і звичайних членів товариства, не було ніякої такої сумної події. Проте згадав знову найперших великих добродіїв НТШ покійних Миколу й Наталю Данилевичів, які записали НТША велику поспільсть в Кергонсконі у найбільшому сусідстві Союзівки, що по нинішній день приносить Товариству матеріальну користь чи то частинним продажем ґрунту, чи продажем деревостану. Згадав теж кількох найщедриших жертводавців-добродіїв НТША з останнього десятиріччя.

Тому, що звіти й дискусія на Загальних зборах забрали так багато часу, що не можна було тоді схвалити бюджету товариства ані тексту резолюції, ті дві справи були найпершими що ними займалося засідання Управи. Справу бюджету реферував колишній фінансовий секретар мгр Володимир Рак, який поінформовав, що він передав уже на письмі всі фінансові справи своєму наступникові, прийвному на засіданні д-рові Іванові Срантові. Після короткої дискусії, головно над сумою, призначеною на видавничтво книжок, записок і періодиків („Вісті“ у „Свободі“ й заплянований журнал) прийнято рамовий річний бюджет на суму 196,000 дол. До цієї суми не включено видатків на поширення доміяки додатковим будинком на просторому подвір'ї (на бібліотеку) та на необхідну вінду. Стверджено, що наукове видавничтво — це пріоритет діяльності і що треба буде покрити потрібні кошти з окремих фондів, призначених на видавниччі цілі.

При цій нагоді дискутовано над рішенням Загальних зборів подбати за видання

(Закінчення на стор. 4)

ДОВОПІДЬ Д-РА Я. ТУРКАЛА

Нью Гейвен, Конн. — Студент Товариство ім. М. Грушевського влаштує тут в неділю, 7-го грудня ц.р. доповідь д-ра Ярослава К. Туркала п.н. „Київ за німецької окупації 1941-43“. Довопідь буде ілюстрована. Місце доповіді — зала місцевої української церкви при 50 Фавлер вул. о год. 3-їй по полудні.

КОМУНІСТИ ПОГОДИЛИСЯ НА ПЕРЕГОВОРИ З КАКІНО

Маніля, Філіппіни. У зв'язку з політичними реформами, які були започатковані президентом Філіппін Коразон Акіно в кінці минулого тижня, жертвою яких впад в першу чергу міністер оборони Хуан Понсе Енріке, а на його місце був призначений Рафаель М. Лісто, лідери комуністичної партії і так званої „народної армії“, тобто партизанських з'єднань, вирішили прийняти передумови Акіно і розпочати якнайкорше переговори про замирення.

Новий міністер оборони крім того заявив, що він запланував перевести цілий ряд змін на командних постах в армії, очевидно, в порозумінні з шефом генерального штабу ген. Фіделем В. Рамосом, який погоджується, що головне командування армії мусить перевести докладне слідство в армії і притягнути до відповідальності тих старшин і воєнків, які були замішані у підготову перевороту. Не можна виключати, що в цю аферу відповідальності буде втягнутий також колишній міністер оборони Енріке, який, як кажуть політичні спостерігачі, цілком не думає сидіти із закладеними за спину руками, але шляху включитися у політичне життя країни.

Політичні аналітики думають, що рішучі заходи, які були заплановані президентом К. Акіно і спрєведливо допомогою Рамоса й інших її найближчих співробітників та вірних послідовників, заставили комуністів до прийняття урядового ультиматуму. У вівторок,

25-го листопада ц.р., головний речник комуністичного тїму, який вів переговори з урядом К. Акіно, Сатурніно Окампо, заявив в телевізійному інтерв'ю, що „... відходом П. Енріке створилась нова політична ситуація і тепер ми можемо знову розпочати переговори про цілковите замирення, щоб омити нуті несприятливого кровопролиття, яке неминує прийти б, якщо б ми розійшлися у ворожнечі“.

Покійно не відомо, як поставляться комуністи до американських воєнних баз на Філіппінській території, бо уряд К. Акіно і новий міністер оборони вважають, що присутність американців на Філіппінах зовсім не шкодить філіппінському народові і зрештою, вони не вмищуються до „наших внутрішніх справ“, заявив під час перебування міністерства Р. М. Лісто, а „... цілий уряд спирає розвиткові цієї країни і підтримує процес демократизації від самого початку перебування владі К. Акіно“.

Речник уряду Теодоро Бєніньо заявив кореспондентам, що на протязі кількох наступних днів президент вирішить, що буде з обсягом інших мінерств, бо, як відомо, К. Акіно, зажадала резигнації від пілотно кабінету.

Не зважаючи на іранську аферу, яка все ще домінує на сторінках американської преси, засоби масової інформації мусили признати, що у випадку Філіппін Адміністрація президента Рональда Рєгена поступила дуже розумно.

Шукають підтримку

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Організація CAUSA USA, в склад якої входять колишні американські дипломати, військовики, як теж політичні і громадські діячі консервативних поглядів, перевертє тепер кампанію збірки підписів з метою остерегти американський загаль перед небезпечною комунізму, а зокрема його московського варіанту.

Метою кампанії є зібрати 10 міль. підписів під короткою заявою, англійський текст якої у формі платного оголошення поміщений в іншому місці цього числа. Організація звертається до громадян з проханням вирізати оголошення, есентуально помножити його для своїх знайомих і приятелів, і вислати на подану адресу.

ДЕНЬ ПОДЯКИ

З уваги на День Подяки в четвер, 27-го листопада ц.р., Головна Канцелярія УНСО юзу і В-во „Свобода“ будуть у свій день закриті. Це число „Свободи“ друкується з датою п'ятниці, 28-го листопада, а наступне друкуватиметься в п'ятницю з датою суботи, 29-го листопада.

У СВІТІ

КОМУНІСТИЧНИЙ УРЯД Румунії повідомив, що всі румуни, крім 228 хворих і нездібних, взяли участь в голосуванні над референдумом уряду президента Ніколає Чаушеску, який за вську шчу хоче добитися зниження на п'ять відсотків витрат на армію і ці гроші перекинути на покращання економіки і життєвого рівня населення. Цей референдум лідери румунської комуністичної партії називають „голосуванням за мир“. За референдумом голосувало 17,651,202 управнених до голосування румунів від 14 років вгору і ніхто не голосував проти Чаушеску і його найближчі співробітники вважають ці „вибори“ великою перемогою компартії і її політики.

ПРЕСОВЕ АГЕНТСТВО Ройтерса повідомило, що невідомі банди правдоподобно чорні революціонери в Південно-Африканській Республіці, напали і сильно побили чорного єпископа Ізаака Мокена, який повертався з єпископської конференції у Західній Німеччині і їхав з летишища в Йоганнесбург до своєї резиденції. На конференції згаданий єпископ гостро виступав проти накладання економічних санкцій, бо, мовляв, від такої практики терплять в першу чергу самі африканці, чорні і білі.

З БРІЗБЕЙНУ В АВСТРАЛІЇ інформують, що тамошня поліція зловила чоловіка, який готувався виконати атентат на Папу Івана Павла II. Поліція заарештувала людину, яка була озброєна автоматичним крісом, пістолом і гранатами і погрожує, що застрелив Папу, як тільки цей прибуде до Австралії. Арешт відбувся кілька годин перед приземленням літака, на якому летів Папа і його дорадники. Прокуратор і поліція думають, що зловлений — це умово хвора людина, яка не відповідала за свої вчинки. Головним мотивом підготовки атентату було те, що Папа „має забагато грошей“. Папа прибув до Австралії з Нової Зеландії і його вітали офіційні церковні і урядові чинники, тисячі вірних і сотні дітей з квітами. Із 15,6 мільйонів австралійців, 26 відсотків є римо-католиками.

ДЖ. ПОЙНДЕКСТЕР ЗРЕЗИГНУВАВ

ЗАПОВІДАЮТЬ ОСНОВНІ ІНВЕСТИГАЦІЇ

Вашінгтон. — В політичних колах і засобах масової інформації ЗСА багато говорилось і писалось про можливий відхід зі своїх постів державного секретаря Джорджа Шулла, асистента Президента в справах крайової безпеки Джана Пойндекстера і начальника канцелярії Білого Дому Доналда Рєгена. Однак президент Роналд Рєген сказав репортерам, що він не має наміру нікого звільняти з числа працівників Білого Дому.

Але не зважаючи на всі ці заперення і прогнози, у вівторок, 25-го листопада, адмірал Джан Пойндекстер вніс резигнацію з посту асистента Президента в справах крайової безпеки. Був звільнений від своїх обов'язків і полковник Олівер Норт головний асистент Дж. Пойндекстера. О. Норт брав участь в операції, зв'язаній з тайним продажем зброї Ірану через Ізраїль та скерування деяких фондів для повстанців в Нікарагуа.

Президента знову запитали, чи вважає він помилкою продаж зброї Ірану. „Ні!“ відповів Р. Рєген і додав: „Більше я не віновім ні на одне питання“. Але він признав, що один аспект трансакції був помилкою, про що він шойно тепер довідався.

Оголошено, що на зміну Дж. Пойндекстерові, який повертається на військову службу, приїде його теперішній заступник Алтон Кім. Він займе цей пост тимчасово, поки не буде знайдений новий асистент Президента в справах крайової безпеки.

Е. Міз представив Президенту в якому сказано, що Іран платив Ізраїлю американську зброю, а одержані гроші йшли у фонд нікарагуанських повстанців. Робилося це ще до того, як Конгрес схвалив 100-мільйонову допомогу борцям за свободу Нікарагуа.

(Закінчення на стор. 4)

Р. ГАНДІ ВЛАШТУВАВ ПАРАДНЕ ПРИВІТАННЯ ДЛЯ М. ГОРБАЧОВА

Нью Делі, Індія. Прем'єр-міністер Індії Раджів Ганді, влаштував для совєтського лідера Михайла Горбачова, його дружини Раїси і супроводжуючих його численних дорадників, парадне привітання на летишищі і, що найважливіше для совєтської делегації, назвав Горбачова „борцем за мир“ і вітав його, як державного мужа, голову держави, тобто президента 21-им гарматним салютом, хоч, як відомо, М. Горбачов є тільки генеральним секретарем ЦК КПСС, тобто керівником компартії.

М. Горбачов і його дорадники перебуватимуть в Індії правдоподобно тільки один тиждень (це його перша візита до азійської країни), але чотири дні з призначені для інтенсивних переговорів між М. Горбачовим і Р. Ганді, а також між совєтською і індійською делегаціями. Окрема програма відвідин запланована для Р. Горбачової, яка відвідала школи, музеї, дитячі заклади, зустрічатиметься з жіночими організаціями тощо.

Головними темами під час чотирьох денних переговорів будуть справи економіки, совєтських кредитів для поліпшення індійської індустрії і постачання зброї

Індія зацікавлена купівлею більшої кількості ядерної зброї, включно з воєнними бомбовиками МІГ-29, розвідиними літаками, військовими спеціальними радіоланними і сигнальними апаратами, які мали б збільшувати подібні американські літаки АВАКС, що швидкорістяться сусідня країна. Індія користується сусідня країна користань з якою Індія перебуває в неконче приязних відносинах. При тій нагоді індійські офіційні особи критикували політику З'єднаних Стейтів Америки і постачання зброї для Пакистану, більше, як цій державі потрібно. Згідно з інформацією американських спеціалістів Москва доставила Індії від 1980 року досі річної зброї на суму чотирі мільйони доларів.

М. Горбачов, у своїй короткій промові на летишищі також хвалив політику прем'єр-міністра Р. Ганді і висловив надію, що його побут в тій країні спричиниться до взаємної совєтсько-індійської дружби та співпраці. Західні дипломати звернули увагу, що Р. Ганді поведився дуже стримано і обережно виступав, щоб не ображати совєтських кредитів для поліпшення індійської індустрії і постачання зброї

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОГО ТИЖНЯ із приміщення на одній з летишських баз вилетіли 131-ї стратегічний бомбардувальник типу Б-52, забезпечений крилатими ракетами. На думку критиків Адміністрації, це означає, що З'єднані Стейти вийшли за рамки договору СALT II 1979 року, який Вашингтон дотримував до цього часу, хоч він не був ратифікований Сенатом ЗСА. Директор американської агенції в справах розбросення і контролю над зброєнням Кеннет Ейдельман заявив, що з точки зору Адміністрації, забезпечення бомбардувальників Б-52 крилатими ракетами не є порушенням договору СALT II. Бо літак ще не пройшов випробування. Вважають, що бомбардувальник остаточно займе своє місце у військово-повітряних силах в кінці грудня.

УРЯД ІНДІЇ ВИМАГАЄ, щоб компанія Юніон Карбайд виплатила 3 мільйони доларів як компенсацію для 520,000 осіб, які постраждали в грудні 1984 року в Бгопалі, Індія. Вимога про компенсацію міститься в 577-сторінковому звіті, який уряд Індії представив правникам американської компанії. Юніон Карбайд вважає причиною виходу газу те, що у Бгопалі не були вжиті необхідні заходи безпеки, в чому обвинувачують як уряд Індії, так і місцеві власті.

АМЕРИКАНСЬКІ ДИПЛОМАТИ погано знають іноземні мови. До такого висновку прийшов колишній амбасадор ЗСА у Греції і один з найстарших професійних дипломатів Монтігел Стєрнс, який вивчав цю справу на доручення державного секретаря Джорджа Шулла. Як пише газета „Вашінгтон Пост“, американсько-совєтськими відносинами постійно завідують два співпрацівники Державного департаменту, які мають високу кваліфікацію у всіх інших відносинах, але російську мову знають „на елементарному рівні“. На більш як 200 американських дипломатів у Москві лише п'ятеро вільно володіють російською мовою. В репорті М. Стєрнса сказано, що не менш загрозливим є незнання працівниками Державного департаменту тих мов, які вважаються традиційною „зброєю“ дипломатів — перш за все французької.

Парохія св. Юра продовжує старання про будову дому

Нью Йорк (В.Л.). — Нью-Йоркський щоденник „Дейлі Нюз“ помістив у числі з 19-го листопада ц.р., довшу інформацію про будову 16-поверхового мешканевого дому за приблизну суму 10 міль. дол. для парафіяльних потреб і помешкань парафії св. Юра. Авторка Барбара Лінман ілюструвала своєю статтею великою фотознімкою на чотири колонки газети нової церкви св. Юра з отцем парохом Патріком Пашаком, ЧСВВ, генеральним вікарієм Стємфордської єпархії, на передньому тлі.

Отець П. Пашак, ЧСВВ, біля храму св. Юра

Авторка інформації каже, що парафія св. Юра, продовжуючи старання отримати дозвіл на будову кондомініюму на церковній поспільсті при 7-їй вулиці, не зважаючи на негативний вислід голосування на зібранні будівельної ради (третьої) і деякого протесту доволішніх мешканців, очевидно, не-українців, які живуть на 6-їй і 7-їй вулицях. Їхня опозиція до здвигнення 16-поверхового будинку полягає на тому, що він, в околиці п'яти і шість поверхових будинків, переважно старого типу, швидко змінить архітектуру ділянки, заслоняючи денне світло для багатьох і не пасуватиме до існуючого там окруження.

Керол Джойє, президент асоціації мешканців, які за-протестували проти дозволу на здвигнення високого будинку, заявила, що асоціація не протестує проти самої будови, але проти її

зависокій конструкції і будов такого типу в тій ділянці. Поінформовані особи однак кажуть, що в гру входили також й інші фактори, а саме, що помешкання при значенні тільки для парафії св. Юра, які зможуть набути для себе квартири в будинку за 100 і 250,000 доларів, в залежності від величини. Перших п'ять поверхів парафії зарезервували для своїх власних потреб і помешкань Отців та Сестер.

Українці — парафіяни св. Юра — не розчарувались початковими труднощами. Громадська група, яка допомагає парафії боротися всякі перешкоди, внесла прохання-відклик до ради стандартів, але дати перелухання ще не визначено.

Згідно з планом будинку матиме 96 помешкань, призначених для продажу на 11-ох горішніх поверхвах. В додатку 20 малих помешкань, — заявив о. П. Пашак,

кореспондентові газети, — будуть виділені для білих парафіїв, прийдя яких є дуже низький і їм допомагатиме парафіяльний уряд. Це число включатиме також помешкання у відношенні двох старших будинках, які є власністю парафії, а тепер слугать як помешкання і біора для церковних потреб. „Нашдо швидко змінити українську громаду“, — заявив о. Пашак. На долині міста Нью Йорку живе тепер приблизно від 25 до 30,000 українців, у сусільстві парафії.

Кореспондентка Б. Лінман каже, що вони є власниками маленьких ресторанів, м'ясарень та займаються перепродажею імпорттованих з України товарів. Отець П. Пашак думає, що побудова одного парафіяльного будинку „не створить будівельної горячки“, але радше затримає теперішнє етичне обличчя цієї частини міста.

Чи скорот до НЕП-у в ССРС?

Безпосередньо після захоплення більшовиками влади, у жовтні 1917 року настав період „воюючого комунізму“ — це був час кривавої розправи з всіма, хто подобався на „контрреволюціонера“, це був період аматорської імпрізації, як увести в життя Маркса-Енгельса-Леніна про державний монополі всієї продукції і розподілу. Компартія розпочала масовим напливом до неї всякого найгіршого елемента, який сподівався наживи в тому революційному хаосі. Перші роки правління компартії були роками не тільки закріплення нової влади, але й воєнної експансії задля збереження „єдиної неподільної“. В офіційній версії — це був період „гражданської війни“ — громадської війни, наче, би в історії ССРС не було збройних походів проти країн і народів колишньої царської Росії, які проголосили свої суверенні, від нікого незалежні держави. У тому хаосі не було просто місця на здорову економіку.

Разом із політичним хаосом настав повний хаос у народному господарстві і настала загроза банкрутства в усіх ділянках економіки. Харчова криза і хаос у продукції довели й до політичної загрози новому режимові. У Кронштаді вибухла революція, в Україні були масові повстанчі загони.

Тоді, в 1921 році, Ленін проголосив так звану „нову економічну політику“ НЕП, яка насправді відкрила двері для вільної продукції і вільної торгівлі з таким суперництвом, як його допускає капіталістична система. Разом із лібералізацією у ділянці економіки прийшло і до лібералізації в ділянці внутрішньої політики. Ліберальні кола в компартії ССРС визнали російський націоналізм однаково небезпечним для комунізму, як націоналізм окремих народів ССРС. У новій історії України те явище відоме, як період „українізації“. Поруч із позитивами для української культури того часу — український період мав той далекосяжний негативний наслідок, що сприяв так званому радянськості в еміграційних колах з їхніми центрами у Відні, Празі й Берліні та в Західній Україні — в Галичині й на Холмщині та Волині.

Але всі ті зміни, однак поступки у ділянці економіки за взором західних капіталістичних країн, як і поступки українському національному рухові, хоч би тільки в ділянці культури, не могли подібати наступникові Леніна Йосифові Віссаріоновичеві Сталінові.

У 1925 році скасовано Українську комуністичну партію, яку включено до комуністичної партії більшовиків України (КПБУ). У наступному році прийшло вже переслідування Хвильового і Шумського. У 1928 році схвалено першу п'ятирічку, яка покляла кінець НЕП-ві, бо визнала принцип визначування згоди кількості продукції — однак промисловою, як сільськогосподарської — без уваги на якість і запотребування покупок. Сталінський відворот від НЕП-у у сільському господарстві довів до запланування і жорстокого переслідування у діло штучного голоду в Україні. Харківський процес проти Спілки Визволення України в 1930 році винищив квіт української інтелігенції і зліквідував поза межами ССРС „радянськості“.

Тепер настала в ССРС трохі подібна ситуація, як була за „воюючого комунізму“. Наступник Сталіна Хрущов пробував злагодити доктринерство марксизму і за його володіння було „трохи легше жити“. Але Леонід Брежнев завернув знову до сталінізму в усіх ділянках, однак во в економіці, як русифікаторстві. Михайл Горбачов належить уже до тієї молодшої генерації, яка у своїй вірності марксизмові має також деяке зрозуміння для прагматизму, для реальних потреб нішішого дня. Він свідомий загрози економічної катастрофи. Тому схвалення Верховною Радою реформ, які частинно мають увійти в життя від 1-го січня, частинно від 1-го травня наступного року, це шукання компромісу між державним монополем над продукцією і розподілом та приватною власністю. Наприклад: допускаються приватні ресторани, але власник такого ресторану винаймає домівку у державі (державній установі) і мусить купувати все в державних крамницях. Допускається „вільних“ ремісників, як кравців, шевців і т.д., але їм не вільно наймати собі помічників. Залишається поруч радгоспів і колгоспів присадибні господарства і, мабуть, вони будуть поширені. Але система державного однопартійного монополію над усім життям країни залишається всіли. Марксизм збанкрутував, бо без щорічного закупу мільйонів тонн зерна у капіталістичних країнах був голод у Советському Союзі. Побачимо чи новий НЕП врятує.

Щоденник „Вашінгтон Таймс“ приніс 9-го жовтня, ц. р. вістку, що спеціальна комісія, що її поклав до життя президент Реген, вивчила рапорт п. з. „Совєтська пропаганда й американські засоби масової інформації“. Цей рапорт стверджує, хоч у дипломатичному тоні, що велика частина американських засобів масової інформації часто допомагає поширювати у ЗСА комуністичну пропаганду.

Свердження цієї комісії не є відкриттям Америки. Лівий нахил і ліва пропаганда великої частини американських засобів масової інформації є наглядна кожному, хто має відкриті очі.

Незвичайним і надійним є, однак, те, що авторитетна комісія, що її поклав до життя Президент, відважилася скритикувати, хоча дуже делікатно, всемогутні американські „мідія“.

Чому ця комісія і її рапорт такі важливі? Коли ми уважно слідкуємо за великими політичними подіями нашого століття і нашого часу і думаємо про зусилля ЗСА стримати намагання Москви накинати її депотичну політичну систему всьому світові, освідомляємо собі, що Советський Союз це не єдина велика загроза для ЗСА і для всього вільного світу. Другою дуже поважною загрозою,

Так, п'ятдесят мільйонів українців — за офіційним переписом населення — мовчали, коли в далекому концтаборі московська окупаційна влада замучила на смерть найкращого — як це визнала чужа критика — поета України. У вересні проминув рік від цієї мученицької смерті поета Василя Стуса, але і далі ця п'ятдесятмільйонна маса мовчить. Якби ніщо не сталося. Чи справді, як цього побоювався Шевченко, людське серце докраю отупило. Смерть Василя Стуса — це безпрецедентний випадок, якому подібного не знайти. Ласкою Божою обдарований поет, син українського села, з якого вишов, щоб наукою поглибити свої таланти, зв'язаний з народом і виданий народом трудівник, який постановив стати учителем, щоб ці свої таланти віддати народові, вже в першій своїй зустрічі з режимом потрапив на тупість ворожого спертого на поліційну систему режиму. На 26-му році життя, добившись місця в аспірантурі Інституту літератури Академії наук у Києві, він попав у неласку, його виключили з наукової роботи тільки за те, що він мав відвагу висловити протест проти арештів української інтелігенції, що в шістдесяті роках впала жертвою нових переслідувань та арештів. Василь Стус не тип бойовика; це метафізичний поет, що його можна рівняти до таких поетів, як Рільке, що в поезії шукав розмови з Богом.

І саме ця метафізична поетичність, така чужа соціалістичній і всім матері-

Ярослав Татомир

ЗАГРОЗА БІЛЬША ЯК СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ

може більшою як Советський Союз є розкладові сили у нутрі ЗСА (і всього західного світу), зокрема велика частина засобів масової інформації.

Іде мова про те, що державні справи, між ними теж закордонна політика оборони країни є у демократичних країнах, що залежні від політичних поглядів, настроїв і волі виборців. Знову дуже великий вплив на політичні погляди і політичні настрої загалом горожан мають у демократичних країнах засоби масової інформації. Усе те, як один із механізмів демократичної системи, було б у порядку і так як має бути, коли б поважна більшість американських засобів масової інформації, була об'єктивна і коли б її основним принципом був принцип — правди в інформуваних загалом.

Дуже великою проблемою Америки є те, що велика частина американських засобів масової інформації послаблено, розкладає ЗСА ізнутри фальшивою інтерпретацією політичних по-

дій, закриванням, промовчуванням або применшуванням перед загалом гігантських злочинів комуністичних режимів (наприклад, промовчування найбільшого голокосту нашого століття — штучного голоду в Україні та інших жалких злочинів Москви проти українського народу, злочини комуністичних режимів у Камбоджі, Афганістані і т. п.), очорнюванням проти-комуністичних рухів (наприклад, протикомуністичні повстання у Нікарагуа, в опінії, тих заобів масової інформації, це — воєнні злочинці, злочинний елемент) і т. п.

Класичним прикладом розкладової роботи великої частини американських засобів масової інформації, зокрема телебачення, була руйнівна пропаганда під час в'єтнамської війни, яка представляла американських і південно-в'єтнамських жовнівців, не як гідних пошани і вдячності людей, що виконали свій важкий обов'язок, часто ціною власного життя або здоров'я, але

обезцінювала їх і представляла як малоціне „воєнні злочинці“, брутальних убивців і т. п. Ця пропаганда довела укінь до прогрі ЗСА у В'єтнамі і після цього до мільйонів жертв комуністичного терору у В'єтнамі, Камбоджі і Лаосі.

Тижневик „Вашінгтон Ін-квайрер“ передав у числі з 3-го жовтня, довше інтер'ю із сенатором Гордоном Гамфрі. У цьому інтер'ю, говорячи про недостаточну допомогу уряду ЗСА афганським повстанцям, сенатор сказав між іншим: „У наших великих засобах масової інформації... існує лівий нахил. Наприклад, три наші головні телевізійні сітки присвятили справі Афганістану, разом, за час шірокого року, ледве 52 хвилини“.

Ми могли б додати, що ці три великі телевізійні сітки присвятили справі найбільшого голокосту нашого століття, знищення Москвою голодом, чи вбивствам у підвалах НКВД чи КГБ між 15 і 20 мільйонів українського населення — зокрема хвилини часу... Недавно ці три сітки телебачення не хотіли дати півгодини часу фільмові „Жива розпачі“, який здобув кілька найкращих нагород за його високу якість.

Закінчення буде.

О.Т.

А П'ЯТДЕСЯТ МІЛЬЙОНІВ МОВЧАЛИ... І МОВЧАТЬ

І справедливо. Він — як і Шевченко — за поетичну діяльність був арештований і засланий та — як і Шевченко — помер на 47-му році життя. Але вже це порівняння показує, що ця безперервна система московської тиранії стала в советській дійсності більш рафінованою і насильною. Шевченко після десяти років заслання, був звільнений і мав змогу ще користати з прав вільної людини. Його смерть потребала цілою Україною; йому віддали пошану під час величавого походу в столиці Росії, в Петербурзі, куди з прощальними промовами приїхав сам декан української літератури Панько Куліш; його і поховали, згідно з заповітом, величаво на березі Дніпра і виставили високу могилу, щоб завжди нагадувала народом про величавого поета-мученика. Такої ласки не знавав Василь Стус у новоствореній революційній дійсності. Режим відмовив Стусові цього останнього людського права бути похованим по-людськи; його тіло заховали, щоб затерти і пам'ять про поета в народі. Коли Шевченко міг рахувати на приятелів, навіть і тих з російської аристократії, що заступались за нього перед владою, такої можливості у Стуса не було.

Справді дивує становище оцих поетів, що про них розписують довідники, що їх твори друкують в Україні

ЗА ЯКУ ПРОВИНУ?

Лист, що його сьогодні друкуємо в „Свободі“ автентичний і — своєю живою дійсністю і гірким болем. Вправді він уже давно зайшов сюди з України, але саме із-за його автентичності ми задумали помістити його аж ніяк. Його написала одна жінка з України, назвімо її просто — Марійка. І разом з батьками заслали в далекий Сибір. Вправді кагебісти прийшли лише за її батьками, але Марійка, тоді молоденька дівчина, не хоріла розлучитись із батьками, лякаючись, що без її допомоги — вони неодмінно пропадуть. І так з ярком „ворога народу“, що їй — зовсім у нічому не винувати! — поаєв через її батьків, яких вивезено теж без ніякої провини у морозні сибірські тайги, Марійка вернулася додому — духово і фізично знищена. Та батькам її, однак, уже не довелося ніколи знову побачити рідної землі. — Ред.

23-го лютого 1956

Дорогі мої Брати, Братанки, Сестринки і вся моя Родино!
Недавно писала я Вам недовгого листа, а зараз пишу знов, бо щоб не писати я не можу. Може Ви не одержали листа, а може й інші перешкоди з'являються на дорозі нашої кореспонденції. Тому, не маючи відповіді від Вас — беруся знову за перо.

В першу чергу хочу повідомити Вас про все те, що могло розказати, а то про життя і смерть наших дорогих Родичів. Тим більше, що Татко просив мене, щоб я розказала про все „дітям нашим“.

П'ятого березня 1956 року буде 12 років від смерті нашої Мамці. А захороніла мама відносно несподівано,

Прийшовши додому з роботи 3-го березня вполудне застала я Мамцю вже в постелі в сильній гарячці. Мама не піддавалася недузі, кілька разів пробувала встати, однак, знеможена лягала назад на койку. Під вечір гарячка перейшла в неприємний її стан. Так пройшла ніч з 3-го на 4-те березня. На другий день уранці я кинулася за лікарем та й за ліками. Лікар, який мешкав 9 кілометрів від нас, сказав, щоб хворю привезти до нього. Воно було неможливе, бо залягли глибокі сніги. Тоді, телефонічно, пов'язавшись з лікарем, я просила його прийти, адже в нього були добрі коні... Обцяга, що прибуде — „утром“ 5-го березня. Тим часом мамця гарячка досягнула кульмінаційного пункту. Лице її горіло яскравими рум'янцями. Татко подавав мамці чай і ягідний кисіль. Після обіду, коло години 1-ої ночі, вона наглим рухом сіла на постелі. Не говорила нічого... Великі чорні її очі горіли від гарячки. Раптом два рази кликнула: „Татку, Татку!“ Тато з плачем тулив Маму до себе. Тоді ще крикнула — „Марійка!“ І знову вона лягла, важко віддихаючи.

Розпочалася агонія. У кімнаті, крім нас трое, не було нікого. І так уже було до кінця... Мама мучилася у постелі, а ми з Татком безпорадні сиділи біля койки. Тих кілька останніх її годин пройшли скоро. Минула північ і раптом настала тиша. Татко, який збудившись, стрепенувся і сказав: „Ого — вже...“ Ще не добре розуміючи, я побачила як Татко стулює Мамці повіки. — „Іди, Марійцю по жінок“.

І так усе пішло за порядком. Прийшли жінки, покляли Мамцю на катафалок, помолитися і відійшли, бо до ранку було ще далеко. А Татко, схрестивши руки на грудях, дивився на Маму. Лежала так, якби відпочивала після великого змучення. А Тато, посидівши якийсь час (не плакав, був спокійний і якимось дивно тихий і лагідний), сказав: — „Йди вже спати, Марійко“. Здивувалася я, а якже тут спати? Але Татко поклався на койку, що стояла рядом із катафалком і заснув. І так лежала наша рідна Мамця при світлі скупої лампочки, — дарма, що все своє життя любила так ясність... А скільки їй довелося перемучитись — і по великим і по малим справам? А все ж таки нарікань я ніколи не чула: всі терпіння наші старенькі сприймали спокійно, як малі діти, — з думкою тією, що вічного на світі нічого немає.

З тривогою я дожидала пробудження Татка. Якраз

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Оксана Бриггун-Соколик

Виставка молодих мистців

Дня 21-го жовтня відбулося відкриття виставки сімох молодих мистців в „Галерії 76“ — при 76 МекКол вулиці в Торонто, зараз коло Онтарійського коледжу Мистецтва. У виставці, що була відкрита в жовтні і листопаді, брали участь колишні студенти коледжу і цьогорічні абітурієнти.

Кожний мистець мав свою власну кімнату, так що творилось враження індивідуальних виставок. Загальна критика оцінила одного учасника без мистецького відчуття, без мистецьких цікавих та надійних, та двоє дуже добрих. Поміж цими двома були — індійка Нагіра Гейдар і українка Людмила Шанта.

Людмила Шанта виставила 24 акварелі на скляно-папері (сендлейпер). Тематика — краєвиди в сумній, захмареній погоді. Картини, без докладних деталей, передавали настрої природи і настрої людини, яка спокійно дивиться на заплануванню погоди крізь вікно. Поетичне відчуття безсоняної природи та квітів і дерев серед неї в темних відтінках... передавалися одна для всіх 24-ох картин, взагалі не відчувалося од-

номанітності, кожна картина творила свою індивідуальність, та свій власний сум і красу.

Мистці, учителі Людмила Шанта, професори цього коледжу написали так про Людмилу:

Франсуа Топо: „Поетичне ліричне, музикальне“, Алі Фараг: Прекрасна праця, сповнена чуття, драматична“, Чінок Тан: (учитель акварелі)...скляним папером, який ви вживали. Ви дуже ефективно створили ці прекрасні настроєві краєвиди“, Річард Невіт: „...надзвичайна ніжність є у всіх творах“.

Людмила Шанта цього року кінчає Онтарійський коледж мистецтва. Вона має бакалаврат (чотирирічний курс) з історії мистецтва та англійської літератури. Грає на фортепіані та на бандурі, також вчить гри на цих інструментах. Крім того, студувала також японську техніку малювання „суміє“. Часто чути її добру мову як дикторки на радіо-передачі „Пісня України“.

Торонтонська громада радіє дебюту новою милою дівчиною, та бажає їй і сподіється чергових її успіхів, творчого надхнення та мистецького росту.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

УКРАЇНЬСЬКА МУЗИКА. І ВИКОНАВЦІ І СЛУХАЧІ

За останній рік можна було зауважити в наших часописах багато повідомлень про випуск музичних платівок як вокального, так і інструментального характеру. Всі виконавці надіються, що українці люблять співи і музику, закуплять ці платівки і будуть їх слухати дома, отже розраховують на вузьке коло слухачів.

На жаль, широка американська публіка не чує ні нашого співу ні нашої інструментальної музики, хіба лиш на наших концертах, на які приходять яєсь число американських слухачів. А тим часом, радіостанція WGBH в Бостоні, Масс., передає музику щоденно всім дням у тиждні, (з надісланих їй платівок) від 7-ої год. ранку до 12-ої години дня.

СЕНАТОР-ДЕМОКРАТ Роберт Бірд односторонно вибраний новим лідером більшості в Сенаті. Єдиний, крім Р. Бірда, претендент на цей пост, сенатор Беннет Джансон, відкликав свою кандидатуру. У промові, виступивши зразу ж після обрання, Р. Бірд закликав президента Рональда Регена уже в січні подати на розгляд Сенату проект бюджету на 1988 фінансовий рік. Не зважаючи на загальні фрази, багато авторитетних діячів Демократичної партії признають, що без активного співробітництва з Біллім Домом Конгрес навряд чи доб'ється негайного успіху у зменшенні величезного бюджетного дефіциту. Республіканці в свою чергу вибрали лідером сенатської меншості Роберта Дола. Не зважаючи на те, що Р. Дол перестав очолювати Сенат, в його виступі не чути було міноних нот. „Ми не збираємося бути безпорадним меншинством, — сказав він. — Ми віримо, що Республіканська партія є в стані підтримувати розумне співвідношення сил“.

сіріло, наступав день. Заметушившись по-старечому, Татко збудився і погляд його зразу впав на Маму: „Ой, Боже мій, Боже, Зоська!“ І заридавши, голосно, він припав до Мами: „Зосько, Зоська, вставай пити каву, Зоська!“ Досі мені важко згадати як це так вийшло, що щойно вранці Татко виявив своє горе. Здається, доки житиму, до самої смерті, я ніколи не бачитиму більше такої розпуки, такого страдного старечого голосіння. Татко підіймав Мамину голову, тягнув її за руки, й благав її встати. На той момент і зойк Татка позбигалися сусіди — й щойно аж тоді Татко зупинився, затих, і сидів уже увесь час непорушно на табуретці біля Маминих ніг.

Мені треба було зайнятися організуванням похорону. Людям наїшло багато: молилися, плакали, сліз було досить. Але Тато вже не плакав і я також — ні. Лиш зробили майстри трумну, а потім відспівано похорони.

Попросили Татка, щоб він відправляв, але він лиш мовчаво сидів, не тоді був цього зробити. Спокійно він поцілував Мамцю востаннє і дивився погаслим старечим поглядом, дивився на все останнє... Трумну покляли на маленькі саночки і двоє наших сусідів потягнули її на кладовище. Сніги були великі: довелося прокопати стежку у отриманій трунці завісти Мамцю на невисоке узгір'я за „посольком“. Поховали там під білою березою.

Наступала ніч, треба було спішитись. Я ще допомогла грабареві закинути землю гріб, а коли й це ми закінчили, зовсім смерклося. Татка я застала в товаристві наших сусідів на койці.

Від смерті Мами Татко занепавав зовсім. Ще коли жила Мама він тримався добре: рубав дрова, приготував тріски, допомагав Мамі куховарити і т.п. Тепер, по більшій часті переважно лежав горілиць і такий сумний, що аж серце боліло. Ходити Таткові вже було важко, хіба при допомозі палиці. Нічого його більше не цікавило, збайдужіло до всього. „Татку, що Вам, що Вас болить“, — бувало питала його. — „Нічого, дитинко, нічого, я хочу... до Мами!“ І так воно тягнулося кілька місяців.

Закінчення буде.

„Три покоління”

Під таким кличем Округа СУА у великому Клівленді відбула дуже удачу імпрезу в неділю, 26-го жовтня ц. р., в залі собору св. Йосафата в Пармі. Округа об'єднує сім відділів СУА, чотири відділи у великому Клівленді і по одному в Акроні, Лорейні, Огайо, і Ірі, Па. Округу очолює Таня Сілецька, членка 69-го Відділу в Лорейні, а приготування імпрези очолювала Марія Лендел, організаторка референтки округи. Програма імпрези складалася з двох частин, мистецької і полуденної. Культурно-освітня референтка Округи Оля Дем'янчук відкрила святочну програму, вітаючи присутніх членок, гостей і виконавців мистецької програми. Далі виступила Таня Сілецька, членка 69-го Відділу в Лорейні, а приготування імпрези очолювала Марія Лендел, організаторка референтки округи. Програма імпрези складалася з двох частин, мистецької і полуденної.

Цеголку вкладати для росту українського жіночого руху і нашого народу. М. Течер має одного сина і дві доні, всі вони мають вже свої родини і господарки. На імпрезі „Три покоління” були її доні і внучки. Другою говорила Лариса Шпон, голова 116-го Відділу СУА в Ірі, Пенн., яка належить до середнього покоління. Лариса з питомою й веселістю і красномовством розповіла, чому вона є членом СУА і дивувалася, що хтось з жінок може ним не бути. Вже маленькою дівчиною вона започаткувала своє членство в СУА, будучи одною з вихованок світлички СУА, а коли підросла вписалася в його членів. Розповіла вона також про свою корисну працю, яку СУА провадить для добра своїх членів і українського народу. Третью говорила Оксана Журовська, членка 7-го Відділу в Акроні. Вона продемонструвала від молодшого покоління. Оксана звернула спеціальну увагу молодим дівчатам, щоб вони пригорталися до праці в політичному житті нашої країни, щоб в той спосіб мати вплив на державні чинники, шукаючи прихильників для наших українських проблем. Брідуючи в тому напрямі, будемо корисними для нашого народу. СУА допомагає і виховує молодих членок для цієї праці, і тому кожна молода дівчина, особливо ті, які закінчили освіту в школах, повинні вписатися в членів СУА. Голова Округної Управи Таня Сілецька, членка 69-го Відділу СУА в Лорейні, по черзі представляла союзників з трьох поколінь, що були на залі, — матерів, доньок чи невісток і онучок. Представила вона понад десяток таких членок, яких присутні вітали квітами і оплесками. Гайрїх Штайнгаген вис-

тупив успішно в ролі гумориста. Гумор і сатира його стосувалися головним чином жіноцтва СУА. Зібрані з вдовольненням подякували йому оплесками. Група молоді з 116-Відділу СУА в Ірі дуже гарно затанцювала кілька українських танців. Треба підкреслити, що ця молодь належить до другого і третього покоління, або походить з мішаних подруж. Молодь виступила в гарних українських строях, гарно танцювала і присутні наділи її рясними оплесками. Жіночий ансамбль „Червона Калина” проспівав три пісні: „Лебеди материнства”, „Мої ясени” і „Казала мені мати”. Виступ ансамблю в стилевих українських строях, гарні і молоді жінки з гарними голосами і виконавцями пісень, залишили приємний спогад. Смачний полуденок приготувала Ірина Кашубинська з допомогою Гені Гіцинської, Орні Свістуні, Олі Байко, Стефанії Вільшанської, Гані Гарнавської, Джозефіни Ганігоцької, Оленки Гарнавської, Ані Сілецької і Каті Мартинюк. Полуденок започаткувано молитвою, яку відмовили разом усі присутні. За столами учасники цієї імпрези ділилися враженнями з відвітої імпрези трьох поколінь, підкреслювали позитив у праці СУА, бо росте нове покоління, яке береbere і буде продовжувати працю СУА. Слід підкреслити послідовність і працьовитість союзниць в усіх відділах Округи. Працюють вони — одні більше, інші менше, залежно від проводу кожного відділу і активної участі в тій праці всіх членів. Душею Округи є інж. Ірина Кашубинська, яку цілком слушно називають „союзнянка від всього і до всього”. Загальною імпреза була гарною, добре приготованою, мала виховно-пропагандивний характер, збирала понад 150 осіб, членок і

гостей, та залишила позитивні і приємні спогади. Це кілька слів про СУА на терені великого Клівленду і околиці. Неможливо собі уявити, щоб сьогодні в Клівлендській громаді вела культурно-освітню і виховну працю без організованого жіночого руху, особливо СУА. Жіноцтво в нашій окрузі уміє обходити всі труднощі антагонізму, знаходить спільну мову, згоду і співпрацю. Жіноцтво керується серцем і любов'ю до свого народу, дуже добре розуміє, що в єдності сила, і тому об'єднується, щоб спільно змагатися за кращу долю нашого народу. Праця поодиноких відділів є різноманітна, 12-ий і 33-ий Відділи ведуть вже літами світлички, виховують найкращих дітей; 116-ий Відділ в Ірі, Пенн., веде українську школу, кожної суботи вчить дітей (другого і третього покоління) і мішаних подруж української мови, історії, культури і мистецтва. Українська громада, здебільшого прибула, мала родини вже тут народжені, СУА вміє їх організувати і з ними корисно працювати. 12-ий Відділ зорганізував і проводить ляльковий театр. Всі відділи союзниць збирають фонди на Музей у Нью Йорку, 100-тисячний фонд ім. Оленки Лютської, на видавничий фонд „Нашого Життя”, допомагають фондами сиротам у Філадельфії і Бразилії. Часто поодинокі відділи спонсорують українські мистецькі виставки, літературні вечори. Коли заходить потреба, телефонують або пишуть в українських справах до сенаторів і конгресменів стейти Огайо, прохають допомоги і поперта нашій справі, останньою про Чорнобиль, Гелінінська конференція і інші. Годі в короткій статті описати всю ту велику працю, яку веде в Клівленді і околиці СУА. Славно, союзниця, будьте горді!

Іван Фур

Децо про осінні матіне

Увійшло вже в звичай, що раз в рік 28-ий Відділ СУА влаштовує літературно-мистецьку імпрезу для ширшого громадянства Ірвінгтону Ньюарку. Доході з них призначений на цілі наших культурних і допомогових установ. 9-го листопада ц. р. відбулася така ж імпреза з участю поетеси Діми, піаністки Дарії Гордінської-Каранович, д-р Лесі Кисілевської-Ткач і бандуристки Олі Ходоби. Імпреза референтка Таїса Богданська вела програму й познайомила присутніх з учасницями і їх творчою кар'єрою. Поетесу Діму ми знаємо з її творів і також з рецензій українських літературних критиків, які ми читали в журналах „Наше Життя”, „Нові Дні” й „Українські Вісті”. Ми були раді послуухати її поезії в її виконанні. Діма — уродженка Полтавщини. Її батьки були театральними мистцями. Виростала й училася в Харкові та Києві. Писати вірші почала вже на 12-му році життя. Друга світова війна кинула її в Німеччину як „остарбайтерку”, а опісля в Париж, де вона навчалася на вищих курсах літератури, і де виїхали перші її збірки поезій: „Волошки”, „Росіяні зорі” і „Мить”. В Америці видала збірку „Третій берег”, „Зустріч рока” і „Осінні мережива”. Написала також дві нагороджені на конкурсах поезії: „Пересаджені квіти” і „Книжко моя, книжко”. З її творів для дітей є знані: „М'ячик-скачик”, „Ужачок” і „Кіт-Музика”. Прозові твори Діми — це новела „Леса” й оповідання „Непередбачене”. Авторка продекларувала нам декілька своїх поезій зі збірок „Осінні мережива” і „Зустріч рока”. Глибоке враження лишили вірші про смерть мами й про голод в Україні. Також експресивний вірш про місто, „де будинки виростають до хмар”. Перший із них є про дерево одинокое на вулиці великого міста. Поети мають цей дар щоб звичайний і незначний, здавалося б, речі, мистецьким способом надати значної ваги. А в другому вірші одного лиш бажає поетка.

Щоб „серце не робилося від того камінним і щоб люди були як люди”. В заслужаних поезіях Діми переважають сумні настрої. Вони спричинені такою ж тугою за батьківщиною, бо „хто рідну землю утратив, справжнього щастя не може знайти”. В неї є велике відчуття і прив'язаність до природи, і тоді думки її погідні: „від галасливого міста їду назустріч осінній красі”. Де-не-де вони переткані легкою жартівливою усмішкою, як от у „Жартома про поважне” та „У Ганусі на хустині”. Діма пише свої поезії переважно вільним віршем. Хотілося почути більше її віршів, щоб могли краще позайомитися з тематикою та промовистістю її милозвучної лірики. Бандуристка Оля Ходоба є студенткою комунікації. Вона також солістка ансамблю „Гомін України” і вчителька гри на бандурі. Оля заспівала під аккомпаньямент бандури кілька народних пісень: „Ой, чий то кінць стоїть”, „Самотність”, „Бистра вода”, „Ой, піду я до млина”, „Жито сію”. Ними вона переплітала інші точки програми. Це була симпатична поява молодод бандуристки з приємним голосом і всі нагородили її ширими оплесками. Наступною точкою програми була доповідь Дарії Гордінської-Каранович, визначної піаністки і голови Українського Музичного Товариства в Америці. Студій музики вона почала у В. Барвінського в Музичнім Інституті ім. Лисенка у Львові, а завершила їх в Академії Музики в Відні. Вона постійно виступала як солістка і співвиконавець камерної музики, а також зі самостійними концертами в багатьох музичних центрах Європи, а згодом і в Америці. Залюбки виконувала твори української фортепіанної музики і вона, чи не перша, несла її у широкий світ і в тим її заслуга. Темою доповіді Д. Каранович був Львів як музичний центр. Уже в ХУІ столітті Львів був українським культурним осередком. Братства організували друкарні, школи, а також хори. Згодом при катедрах творилися дяківські і музичні школи та курси для хорових диригентів. Тодішні композитори були І. Лаврівський, М. Вербицький, І. Воробкевич, В. Матюк. В другій половині ХУІІІ століття церква св. Юра перебрала провід музичного життя у Львові. Створився хор духовної семінарії. В 1891 році заснувалося товариство „Боян”, яке заініціювало створення Союзу Музичних Товариств у Львові, а згодом і Музичного Інституту ім. Лисенка. Директорами його були: А. Вахнянин, С. Людкевич і В. Барвінський. Музичні Інститути ім. Лисенка постали і в інших містах Західної України. У Львові згуртувалася, крім вже згаданих, група українських визначних композиторів і музикологів: Н. Нижанківський, В. Витвицький, З. Лисько, диригент Туркевич, Р. Савицький. Вони відіграли велику роль у піднесенні української музичної культури на високий рівень. Вони збагатили репертуар музичних творів, видавали музичні журнали, писали історії музики. Також створили Союз Українських Професійних Музиків (СУПРОМ). До Львова приїжджали світові слави артисти і композитори: Ф. Ліст, піаніст А. Рубінштайн, оперні співаки: Ол. Мінцуга, С. Крушельницька, скрипаль Губерман, композитор Б. Барток й інші. Заходами учителів і учнів Музичних Інститутів ім. Лисенка відновлено їх діяльність на еміграції. Кінцевою точкою імпре-

зи була доповідь д-р Лесі Ткач. Вона студіювала неологію в Університеті в Ерлянгені. Магістерський і докторський ступень одержала в Українському Вільному Університеті 1976 року. Там же габілітувалася ц. р., написавши працю з діяльності дидактики української літератури „Посібник учителя”. Вона є доцент Українського Вільного Університету і керівник Педагогічного курсу. Її друкована праця — „Нарис методики навчання української літератури” — („Шкільна Рада” 1983). Течер є вчителькою українських предметів в академії св. Юра в Нью Йорку. П. Ткач проаналізувала поезії Ліни Костенко з двох її збірок: „Поезії” і „Неповторність” під кутом відношення до людини як індивідуальності. Про людину Ліна пише: „Живе на землі, сама не літає, а крила має”. „Ті крила не з луху-пір'я, а з правди, чесності і довір'я”. Цього довір'я вона просить для себе у людей. Кризь відстані сучасного змеханізованого світу каже шукати контакту „душі до душі”. Вона звертається до „молодих сердець” і заохочує до змагу, бо „життя, як річку, не перейдеш у брід”. Не шукати ж нам „теплих течій”, а гартувати руки, щоб могли „і проти течії плисти”. Вона вчить, остерігає перед торгуванням сумлінням, бо „із вас залишиться лиш оболонка”, коли „той чортик, що сидить у вас, все познімає, де яка

іконка”. Закликає зберегти правдиві вартості і віковічні правди життя: гуманність і віру в перемогу добра над злом. Костенко — передвісниця руху шестидесятників. Тоді, коли все було знищено і друзі у цілковитім безвір'ї пішли врозтіч, вона каже вірити і будувати наново „хатку” й оновлене в ній життя. Неначе підсумки її творчості є вірші „Вечірнє сонце”, де вона дякує „за день, за світанок і за зеніт” і за всіх, котрі нічим не сплямили душі. Ліна Костенко народилася на Київщині. Виростала в Києві, де згодом вчилася в Педагогічному інституті. Студії закінчила в Москві в Літературному інституті. Її збірки поезій: „Проміння сонця”, 1957 р., „Вітрила”, 1958 р., „Мандрівки серцеце”, 1961 р., „Поезії”, 1969 р., „Маруся Чурай”, 1979 р., „Неповторність”, 1980 р. Всі збірки крім „Поезій” виїхали в Києві. „Поезії” — це еміграційне видання „Смолоскипа”. Голова 28-го Відділу СУА Надія Бігун подякувала виконавцям програми за їх труд, а всім присутнім за участь в імпрезі, яка дала дохід для Українського Музею в Нью Йорку та запросила всіх до перекуски. Гостинність наших господарських референток уможливила нам поговорити та познайомитися особисто з учасницями. Марія Храплива

Causa USA Association
SPEAK OUT FOR THOSE WHO CANNOT BE HEARD!
We are an educational organization seeking support for the (3) principles stated below:
With your signature, you can participate in an important nationwide campaign to bring greater attention to the importance of human rights for all people — not just those who are fortunate enough to live in a democratic society.
CAUSA USA invites you to sign your name to a list of so many others (over 8 million nationwide) who originally come from all nations, all races, and all cultural backgrounds, who share the same desire as you — freedom for all!
Public opinion means a great deal in American society, and this is a chance for the "silent majority" to express itself on some of the most important fundamental issues of our day. If you support:
• AFFIRMING A GOD-CENTERED MORALITY IN AMERICA
• UPHOLDING FREEDOM FOR ALL
• OPPOSING ATHEISTIC COMMUNISM
then please sign your name and address on the lines below and speak out for those who cannot be heard! Thank you.
SIGNATURE _____
PRINT NAME _____ AGE _____
ADDRESS _____ CITY _____
STATE _____ ZIP _____ TELEPHONE _____
Please cut out and send to:
FRIENDS OF CAUSA USA, Attn: Bohdan Faryma, 3rd Fl.
401 Fifth Avenue, New York, NY 10016

ПІВНІЧНА КОРЕЯ, заперечуючи далі поголоски про атентат на свого лідера, президента і першого секретаря комуністичної партії Кім Іль Сунга, який, мовляв, живий і здоровий, призналася, що на міністра оборони Ога Джин Ю була спроба атентату і він був тяжко поранений. 76-річний міністер перебуває тепер у шпиталі і його стан мабуть дуже погіршився.

Пластовий тенісовий турнір на Союзівці

Після вручення нагород (зліва): д-р Р. Барановський, Ю. Попель, І. Луків, Е. Мандзії, Ю. Грабець і В. Лучкань.

Союзівка. — Тут з успіхом пройшов тенісовий турнір у подвійних іграх в днях 27-28-го вересня, що його кожного року влаштовує 10-ий Курін УПС „Чорно морці”. На цей турнір є запрошені сеніори та члени Пластятряту, а присвячений він св. п. пл. сен. Ярославі Лучканеві, „ЧМ”. Перехідну чашу його імені отримують переможці. У змаганнях взяло участь сім пар з різних куренів УПС. Підготовою турніру займався пл.сен. Олесь Попович, ЧМ, а перевів його пл.сен. Юрій Попель („Бурлаки”). Турнір проходив системою подвійних елімінацій. Переможцями турніру виїшла пара Ігор Луків і Ев-

ген Мандзії, друге місце здобули Ю. Попель і Юрій Грабець, а третє пара Рослин Мілянч-Іриней Юрчук. Чашу ім. Я. Лучканя вручив батько Покійного Володимир Лучкань, а трофеї за друге і третє місце вручив пл.сен. д-р Роман Барановський.

СПРАВЛЕННЯ ПОХИБКИ:
У списку пожерта на Українській Вільній Університет, складених в пам'ять св. п. інж. І. Кравчука, надрукованих в Подляці „Свободі” за 12 листопада ц. р., помилково подано, що жертводавцем суми 100 дол. був Любомир Романів замість Любомира Романів, як також пропущено один рядок з вплатами по 20 дол. від інж. Осипа і Ольги Боби та Євгенія Рубача, за що прошу вибачити. Ці вплата є включені в загальній сумі 605.00 дол. і передані Фондації УВУ НАДІЯ КРАВЧУК

ФУНДАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ
ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!
UFU Foundation, Inc.
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Вступайте в члени УНСоюзу!

У пам'ять Дорогого Приятеля
бл. п. інж. Мирослава Хроновята
що нагло помер дня 10-го листопада 1986 р. у Лос Анджелес, складаєме \$100.00 (сто) на ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ.
Д-р Надя і д-р Всеволод СОРОКІВСЬКІ Сан Франціско, Кал.

В пам'ять
бл. п. Юрія Чорного
1000.00 (тисячу) доларів
на Будівельний Фонд УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ в Нью Йорку складають
Гали і Христина ЧОРНІ

У ДРУГУ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ нашої Найдорожчої ДРУЖИНИ, МАМИ І ДОНЬКИ
бл. п. Любомири Бойко
будуть відслужені
СЛУЖБИ БОЖІ
в церкві Христа Царя у Філадельфії, Па., в п'ятницю, 28-го листопада 1986 р., о год. 8-ій ранку;
в церкві св. Михаїла в Чері Гил, Н. Дж., в суботу, 29-го листопада 1986 р., о год. 6-ій веч.;
в церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й., в середу, 3-го грудня 1986 р., о год. 8-ій ранку.
Рідних, Приятелів та Знайомих просимо згадати Покійну в своїх молитвах.
РОДИНА

Мелянія з Купчинських Білоскурська
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 2-го листопада 1986 року в похоронному заведенні Noonan Bettman і 3-го листопада в українській католицькій церкві Преображення Господнього в Денвер, Колорадо.
Горем прибиті:
доньки — ОРИСА І СТЕФА
сестра — ДАРІЯ з мужем
брат — МИРОН з дружиною
братова — МАРІЯКА з мужем ЮЛЬКОМ
сестрині —
ІГОР з дружиною
ОКСАНА з мужем
братанки —
РОМАН з дружиною
МИХАЙЛО з дружиною

PIERRE HOTEL
5th Avenue at 61st Street
New York, N.Y.
Оркестра **ТЕМПО**
Коктейл — 7:30. Презентація — 8:30
Банкет і Баль — 9:00.

Субота, 14-го лютого 1987 р.
Баль Лікарів і Інженерів
з презентацією дебютанток

Резервація з закупом квитка до 1-го лютого 1987
ЗГОЛОШЕННЯ ДЕБЮТАНТОК:
Пані М. Ворох — (201) 736-3730
Пані М. Гончаренко — (201) 224-9862
В СПРАВІ КВИТКІВ:
Д-р Андрій Качала — (201) 291-4081

Уварат **Уварат**

ЗОЛОЧИВЩИНА — ЗЕМЛЯ МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА

ПІ МИНУЛЕ І СУЧАСНЕ

На Різдвяний подарунок для земляків і знайомих ще можна набути за половину ціни Збірник за редакцією **д-ра В. Болубаша**, виданий під фірмою КНТШ. Збірник містить понад сто тематичних статей, написаних 75-ти авторами, 660 стор. Ціна 28,00 дол., що включає кошт пересилки.

Замовлення з належністю просимо слати на адресу:
ZOLOCHIVSHCHYNA
288 Mill Rd., PH No. 27, Etobicoke, Ont., Canada M9C 4X7

ПРИЙМЕМО НА ПРАЦЮ до КОМПЮТЕРА в АДМІНІСТРАЦІЇ

Бажане знання української і англійської мов. Зголошуватись

Svoboda — Ukrainian Daily
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237

ПОВІДОМЛЕННЯ для всіх відділових секретарів і урядовців!

Всі відділи УНСоюзу, які бажають влаштувати

СВЯТА СВ. МИКОЛАЯ ЧИ РІЗДВЯНІ ПРИЙНЯТТЯ

можуть контактуватися з головним президентом УНС

д-ром Іваном Флісом

під адресою:

John O. Flis, Supreme President
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Найкращий дарунок на св. Миколая і Різдво!

АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

за редакцією проф. ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА

ENCYCLOPEDIA OF UKRAINE

ТОМ I (A-F): Перший з чотирьох томів \$115.00 + \$4.50 пересилка

- Це перший том великого твору українських науковців у діаспорі. 968 сторін, має приблизно 2,800 гасел.
- Вповні ілюстрована.
- Понад 450 ілюстрацій чорно-білих, 5 кольорових, 83 мапи, 6 з них кольорові.
- Велика кольорова зложена мапа України з 32 сторінковим окремим додатком назв місцевостей.

Замовляйте тепер і шліть чек на \$119.50 до:

СВОБОДА BOOK STORE
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеюти Нью Джерзі зобов'язує 6% продажного податку

Комітет Оборони Української Спадщини та Головного Екзекутивного Комітету Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками, або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund
c/o Ukrainian National Association
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із вивопненням виразком цього заклику

Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому, вулиця

місцевість

степит

поштовий код

Гантер відзначив Листопадовий Зрив

У неділю, 2-го листопада, в Лексінгтон готелі відбулася Листопадова академія для мешканців і вакаційників околиць Гейтвуду, Н.Й. Програмою провадив інж. Володимир Левицький.

У програмі взяв участь новий парох, о. Ярослав Свищук, який прочитав спомин про відвідини питомців Львівської семінарії до митрополита Андрея Шептицького у 1942 році. Провідником семінаристів був тоді Владика Йосиф Сліпий. Вражіння, яке зробив митрополит своєю покловою, партіотизмом і любов'ю до всіх присутніх, залишилося в о. Свищука на все життя, і тепер він є членом місіонарського чину імені Андрея Шептицького, який поширює церкву і народну працю, яку почав митрополит десятки літ тому.

Головну промову про значення Листопадового зриву вголосив Ярослав Гайвас. Говорив він з глибоким почуттям про події у 1918 році, але також спо-

чив давні героїчні зусилля з теперішніми подіями в Україні і між українцями по цілому світі. Показав, що та першолистопадова боротьба стало дає нам відвагу боротися за права нашого народу, за честь українців і за незалежність України, за яку ніколи не припинемо боротьби.

У програмі також виступила з деклямацією молода Світлана Яковів, а на закінчення Соня Вовк продекларувала зворушливу віршування до української долі і боротьбу за незалежність. Під проводом Любомира Лампика ціла громада заспівала кілька пісень і закінчила академію гучним співом „Ще не вмерла України“.

Після програми присутні залишилися на товариський розмову при буфеті, який приготували пані під проводом Гени Плескачевської і Марії Шумило. При цій нагоді присутні склали 245 дол. на інвалідів.

Христина Боднар-Шелдон

ПІСЛЯ ДОВШОЇ МОВЧАНКИ і тиску засобів масової інформації та парламентаристів, ізраїльський уряд мабуть буде примушений дати повне висвітлення іранської афери і сказати, прийнятимі своєю парламентом, яка роль Ізраїля була в доставці зброї, запасних частин і амуніції до Ірану. Досі прем'єр-міністр ізраїльського уряду, не зважаючи на закиди, що Ізраїль був посередником між ЗСА і Іраном, не тільки при доставці зброї, але також у справі звільнення закладників, не висловив і не бажав коментувати цієї справи. Ішак Шамір заявив, що він не бажав вмішуватись до внутрішніх справ ЗСА, а роль Ізраїля в цьому була мінімальна.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ охорони здоров'я Отіс Бовен і його асистенти підготували комунікат про курення серед американців. Такі комунікати департамент видає раз на два роки, згідно з рішенням Конгресу. В комунікаті, зокрема, сказано, що якщо 20 років тому курили 45 відсотків американців, то нині лише 30; в цьому році понад 300,000 американців умре від хвороб серця, від рака та інших захворювань, викликаних куренням. В 1960-их роках курили 34 відсотки жінок, тепер 38 відсотків. Комунікат рекомендує обмежити продаж цигарок і не продавати їх особам, молодшим 18 років.

Найкращий дарунок на св. Миколая і Різдво!

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ — НЕОБХІДНА КНИЖКА ДОМА І В ШКОЛІ!

ПОДБАЙТЕ, **щоби в кожній публічній бібліотеці була повна і стисла двотомова**

Енциклопедія України в англійській мові

UKRAINE A CONCISE ENCYCLOPEDIA

ЦІНА:

Том I	\$ 75.00
Том II	\$ 85.00
Хто замовить ОБА ТОМИ платить	\$140.00

включно з пересилкою

Замовлення з належністю ТІЛЬКИ ЧЕКАМИ або ПОШТОВИМИ ПЕРЕКАЗАМИ (M.O.) слати

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.
30 Montgomery Street ■ Jersey City, N.J. 07302

Український Народний Союз пошукує досвідчених **АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ** зі знанням української і англійської мов на околиці **Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфії, північного Нью Йорку і Нової Англії** з метою розбудувати і керувати мережами агентів-продавців в тих округах.

- Впроваджуючі інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенєфіти

Звертатись до:

H.P. Floyd, National Sales Director
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

РЕЧНИК КРАЙОВОГО наукового фонду повідомив, що в Антарктиді загинули два працівники американської науково-дослідної станції Макмердо, 44-річний орегонець Джан Смит, який працював на станції столетарем, і його 25-річний помічник Меттью Кац з Каліфорнії впали в льодову тріщину. Коли рятувальники прибули до тріщини, Дж. Смит і М. Кац ще були живі. Вони померли під час перенесення їх на станцію. Їх тіла були доставлені літаком у новозеландське місто Крайстчирч, а звіти до З'єднаних Штатів Америки.

Дж. Пойндекстер...
(Закінчення зі стор. 1)

Секретар департаменту справедливості сказав, що покищо невідомо, скільки грошей дістали антисандіністи. „Я думаю, від 10 до 30 мільйонів“, — відповів він на запитання репортерів. Натомість представники повстанців заявили, що їм нічого невідомо про будь-які фонди.

Репортери підстергали Д. Рігена біля його дому і атакували запитаннями, коли він внесе резигнацію. Начальник канцелярії відповів, що не думає про це: „Я служу Президенту і внесу резигнацію, коли він про це розпорядиться. Я не думаю, що настав час вносити резигнацію“.

Коли речника Білого Дому Леррі Спікса запитали, чи Президент задоволений своїми помічниками, він відповів: „Не намагайтесь робити висновків з поголоків. Це приведе до помилок і невдач“.

НТША розпочало...
(Закінчення зі стор. 1)

англійською мовою повної історії України від її початків аж по нинішній день. Стверджено одностайно, що це найкращий обов'язок товариства і передано реалізацію цього рішення Президії і Науковій комісії, що її головою є науковий секретар проф. Леонід Рудницький.

Д-р Я. Падох пригадав, що поширено склад Президії до 12-ох осіб з суто практичних причин, щоб кожний її член перейняв на себе одну ділянку праці. Затверджено запропонований д-ром Падохом склад 18-ох комісій, за працю яких відповідатиме голова кожної комісії.

Текст запропонованої резолюції відчитав проф. Василь Маркус. Після короткої дискусії рішення передати той текст до остаточної стилізації тричленній комісії з тим, що вступ до запропонованих резолюцій, який стосується сучасного стану науки в Україні та в диспорі має поводитись друком в найближчому часі, а повний текст буде надрукований у чергових „Вістях НТШ“.

Багато уваги присвячено участі НТШ у святкуванні 1000-річчя Христіянства в Україні, при чому рішення одностайно, що треба взяти активну участь однаково у програмі такого відзначення, що нею займається Український Вільний Університет (конференція має відбуватись у Парижі) та що НТШ само чи разом з іншими науковими установами в ЗСА має влаштувати окрему конференцію, можливо у Філадельфії. У дискусії над тією важливою справою забирали голос Л. Рудницький, Василь Лев, Василь Маркус, Тарас Гунчак, Володимир Грембінський, Володимир Рак, Василь Ленчик, В. Калинович, Іван Кедрин і о. Мелетій Войнар.

Ширшу ділову дискусію викликала теж справа давню вже проєктованого журналу НТШ. Дебатовано над тим, чи треба видавати далі традиційні вже в НТШ „Записки“ поруч із окремими книжками-монографіями, що їх приготують секції або окремі автори, чи перетворити „Записки“ на періодичний журнал, який би міг бути під якою назвою. Виринула думка, щоб привертати передовий „Літературно-Науковий Вісник“, чи відновити редагований у Львові Василем Симовичем журнал піврічник „Сьогочасне й минуле“ (чи „Сучас-

не й минуле“). Дискусанти звертали увагу на труднощі у видаванні такого журналу складення редакційної колегії під керівництвом головного редактора та придбання постійних кадрів співробітників, як теж конкретності створення окремої адміністрації журналу. Пляя такого журналу запропонував проф. В. Маркус разом із його бюджетом, але тієї справи остаточно ще не вирішено.

Обмірковано найбільш чужо Шевченкознавчу конференцію, як теж окрему наукову конференцію у зв'язку з 40-річчям існування НТШ на американському терені в найближчому році. Рішено взяти участь у щорічній американській конференції АААСС як теж далі субвенціонувати „Нешенеліт Пейпер“, що їх редагує тепер, після проф. Степана Горака, проф. Орест Субтельний. Приявні члени Президії й Управлі НТША висловлювали турботу з приводу просто трагічного явища — втечі української молоді від зорганізованого українського наукового світу. Справу стипендії передано Стипендійній комісії.

На тому засіданні присвячено теж увагу різним господарським справам, приславшись до рішення Загальної Контрольної комісії, щоб господарські справи відмежувати від наукових. Висловлено одностайну думку, що треба збільшити канцелярський персонал та що треба буде подбати про повночасну фахову силу для бібліотеки і архіву.

Збори відбувалися у дружній і діловій атмосфері. Визначено найближче засідання Президії на 6-го грудня ц.р. і найближче засідання повної Управи на 20-го травня 1987 року.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 14-го ГРУДНЯ 1986 р.

Філадельфія, Па. Річні збори Б-ва свв. Петра і Павла 321-го Відділу, 1-й по пол. в парохіяльній залі. Уряд Відділу просить всіх членів прибути на ці збори. На порядку нарад: звіти урядовців та контролерів та вибір урядовців на черговий рік. Проситься членів вирівняти належні вкладки за цей рік. — Піддалийнй прєдс., М. Лісовський, касир, Д. Цюх, секр.

Вступайте в члени УНС

• SERVICE •

The Ukrainian Restaurant & Caterers

132 2nd Ave. (8 St.)
N.Y., N.Y. 10003
212-533-8765

— PRIVATE PARTIES —
Christenings • Weddings
Showers • Graduations
Anniversaries
Meetings and Wakes

Принмається оголошення СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ у „Свободі“

Адміністрація „Свободи“ запрошує Вішанових Читачів, Установи, Організації, Товариства, Професіоналістів, Купців і всіх Громадянств, що передає свої традиційні свята, прийняті у збільшеному Різдвяному числі, що записує у найдавші записки свята.

Величезна гирка „СВОБОДИ“ в відповідний зміст збільшеного святачного числа, надають таким побажаннями окремої вартості і значення ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ

1 щіль через 2 щільності — \$10.00	4 щіль через 2 щільності — \$40.00
2 щіль через 2 щільності — \$20.00	5 щіль через 2 щільності — \$50.00
3 щіль через 2 щільності — \$30.00	6 щіль через 2 щільності — \$60.00

та в інших роздряд.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ —

за новим стилем до 12-го грудня 1986 року

за старим стилем до 17-го грудня 1986 року

При замовленні, просимо зазначувати НА КОТРИ СВЯТА Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі, та шкорше надійдуть свої замовлення

Зголошення святачних побажань, РАЗОМ з ГРОШОВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надіслати до

„СВОБОДА“
30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302

ПРЕЗИДЕНТ АВСТРІЇ Курт Вальдгайм в першу чергу звернеться до соціаліста Франца Вранішкого, щоб він пробував сформувати новий уряд, бо, не зважаючи на втрати, соціалісти залишилися найбільшій політичною групою, після виборів, які відбулися там в неділю, 23-го листопада цього року. Після зустрічі соціалістів Ф. Вранішкі заявив, що він спробує створити коаліцію з народною партією, другою з черги найбільшій групою після парламентарних виборів. Вранішкі свідомий того, що переговори з лідерами цієї групи будуть трудні і довгі. Якщо йому не вдасться поєднати соціалістів з „народниками“, К. Вальдгайм мабуть спробує створити коаліцію з народної партії і дрібних правих партій, які у 183-членному парламенті разом мають мати 94 голоси.

ЛІДЕРИ АНТИКОМУНІСТИЧНИХ повстанців „контрас“, яких матеріально і політично підтримує Адміністрація президента Роналда Регена, відбувають свої річні наради в Коста Ріці, на яких, правдоподібно, запале рішення про створення тимчасового революційного уряду, у протнвату до існуючого уряду прокомуністичних сандіністів. Деякі прихильні до „контрас“ держави дорікають їм, що вони вносять увагу звертають на військові партизанські акції, а цілком мало на політичний відтинок, залишаючи це „поле“ для сандіністів, які називають антикомуністів бандитами, грабниками, вбивниками тощо, на візрєчє комуно-москвєвської імперії, яка має в цьому чималу практику в боротьбі з антикомуністичними рухами в Східній Європі. В нарадах беруть участь біля 100 видатних нікарагуанських антикомуністів, в тому числі командири партизанських частин.

МІНІСТЕР ЗАКОРДОННИХ справ Аргентини Данте М. Капуто, виступаючи на сесії Генеральної асамблеї Організації Об'єднаних Націй, обвинувачував Великобританію, що вона й досі практикує перестарілу форму імперіалізму і поширює, без відома Аргентини, водії кордонів докоала Фалькляндських островів, що протинється, на його думку, всяким засадам міжнародних відносин. Як відомо, Великобританія поширила зону докоала островів до 200 миль і вважає ці води територіальними водами Великобританії, на яких не можуть курсувати кораблі інших держав, а аргентинці не можуть навіть ловити рибу. Очевидно, уряд в Буенос Айрєсі, вражений таким потагненням Лондону, запропонував офіційно проти цього, а саме поширення водних кордонів назвав „порушення територіальної суверенності“ Аргентини.

А п'ятдесят...
(Закінчення зі стор. 2)

шукати теми аж у далекій Вірменії? Так, не можна мовчати! Це гарно сказано, але дійсність показує, що — як це заважив Шевченко, — „на всіх языках все мовчить“. Відбувся з'їзд письменників у Києві: говорили багато, навіть про любов до рідної мови, з якої як-не-як ці письменники живуть, та деякі і добре живуть, відпочиваючи на дахах і курортах, та вганяючи швидкими „волгами“, чи „зісами“, але не впадо ні одно слово в заступництві отих поетів, які каруються у концтаборах, не впадо ні одно слово згадки про найвидатнішого тепер поета України, якого ворожий режим убив у цьому концтаборі тільки тому, що він був добрий поет і свог постичне слово видав своєму народові. Яка доля народу, який мовчить, коли знищують не тільки людину, але її крик?

жучи, як він перед смертю імпровізував вірші, він розквалне Неруду за його бойовий дух, він пише пєани в честь Бьлока, як то музика поезії Бьлока звучить над Дніпром з переконого силою, але той же Драч не заважив, що побіч нього в вірє великий поет, найкращий поет України і перейшов як легенда в історію української літератури. У Драча є есей „Наближення до Перуїра Сєвака“ і в ньому він розказує про вірменського поета, який опівав в поезії загибель півтори мільйона вірменів у 1915 році в Туреччині. Драч навіть наводить цитату із статті рецензента Аллі Марченко у „Вопросах літератури“, де вона дослівно пише: „Не можна мовчати, адже знищують не тільки людину, а її крик, не лише мертве, а й його тинь“. Це добре бачити трагедію інших. А ось у рідній Драчеві України ще могутній геноцид відбувся та й далеко пізніше, і повинен бути більше у пам'яті. Та український поет бачить далеку Вірменію в далекому передвоєнному часі, а не знає про 1932-33 роки, коли ще жальвішша голодова смерть ходила по його селі. Що ж, не розказала мамуня про цей жалкий час і треба українському поетові

ТАКА COMPANY
DEPARTMENT STORE

26 First Avenue
New York, N.Y. 10009
Tel.: (212) 473-3550

Вже можна набути в Арці нові плити і касетки „Журавлі“.

• FUNERAL DIRECTORS •

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуга ЦИПРА і ЧЕСНА. Our Services Are Available Anywhere in New Jersey. Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавнд Бруку і перенесенням Тлінних Останків з різних країн світу

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue (corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880

Funeral Director
Chapels available throughout the Metropolitan Area.